

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.170/2026/6.

A felperes:

Tisztelet és Szabadság Párt

3300 Eger, Dobó István utca 16.

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Mayer és Társai Ügyvédi Iroda

ügyvéd1 címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

39.P.20.007/2026/16.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Mellőzi a kereseti illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a médiaszolgáltatónak 1.778.000 (egymillió-hétszázhetvennyolcezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint kereseti és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes ellenzéki politikai párt, melynek választási programja az alperes írásának megjelenésekor még nem került nyilvánosságra, annak csupán egyes részleteit ismertette a médiában a párt elnöke.

[2] A www.hirado.hu internetes portál az alperes szerkesztésében és a médiaszolgáltató üzemeltetésében álló sajtótermék.

[3] A www.hirado.hu internetes portálon 2025. november 25-én „Index: 1300 milliárdos megszorításra készülhet személy pártja” címmel jelent meg cikk az alábbi tartalommal:

[4] „Az Index birtokába került a Tisza Párt több száz oldalas gazdasági tervezete, amely a lap szerint egy markánsan baloldali fordulatot készít elő – és radikálisabb átalakítást vázol fel a magyar közteherviselésben, mint bárki az elmúlt évtizedben. A dokumentum a társadalmi egyenlőségre és az állami újraelosztásra helyezi a hangsúlyt, miközben az adó- és járulékemelések olyan széles körét sorolja fel, amely a lakosság és a vállalkozások túlnyomó többségét érintené: a progresszív szja-kulcsok bevezetésétől kezdve, a családi kedvezmények jelentős megvágásán, a tőkejövedelmekre, a vállalkozásokra és a fogyasztási cikkekre kivetett új terheken át egészen a tb-rendszer privatizálásáig és a háziállattartás megadóztatásáig. Az Index szerint a Tisza Párt programja nem egyszerű reformcsomag, hanem baloldali gazdaságpolitikai kísérlet, amely érezhető terheket rakna a fizetésekre, a családokra, a vállalkozókra és a befektetésekre egyaránt.

[5] Az Index birtokába került egy dokumentum, amely a Tisza Párt eddigi legfontosabb gazdasági anyaga lehet: a tervezet a »Magyarország 2027–2035 konvergenciaprogram« címet kapta. Mint emlékeztettek, a párt nyilvánosan eddig csak vázlatokat mutatott a gazdaságpolitikai elképzeléseiről, a lap birtokába jutott dokumentum azonban már egészen más súlycsoport szerintük. Több száz oldalnyi anyagról van szó, amelynek fejezeteit rendre több aláírás hitelesíti. A párt szakpolitikai tanulmánygyűjteményként hivatkozik rá, bár a lap birtokába jutott dokumentumot legalább négy-öt ember – több helyen is – szignózta. Az Index két, egymástól független forrása szerint azonban maga a terv elsősorban közgazdász, a Tisza gazdasági munkacsoport vezetőjének felelősségi körébe tartozott. A tervezet az Index beszámolója szerint egy átfogó szakmai dosszié: minden gazdasági területet külön kontextusba helyez, részletesen feltérképezi a problémákat, majd konkrét megoldási javaslatokkal zárja a fejezeteket. Láthatóan nem spóroltak az erőforrással – a dokumentum mélysége és részletezettsége arra utal, hogy a Tisza Párt nagyon is komolyan gondolja, milyen irányba tenné sínre a magyar gazdaságot a következő évtizedben. A dokumentum másik fontos rétege, hogy a Tisza gazdaságpolitikai alapállása egyértelműen baloldali, szociális irányokon nyugszik. Bár a Tisza Párt által felrajzolt jövőkép határozottan a társadalmi egyenlőségre és a szociális jogok megerősítésére épít, a dokumentum a baloldali gazdaságpolitikák klasszikus kockázatait is magában hordozza. A tervezett erős állami szerepvállalás ugyan hangsúlyozza a közjó fontosságát, de könnyen a versenyképesség rovására mehet, különösen akkor, ha a piaci ösztönzők háttérbe szorulnak.

[6] A Tisza Párt radikálisan balra húzná a közteherviselést

Az Index cikke szerint a program több ponton is az újraelosztást helyezi a gazdasági növekedés elé, miközben kevés szó esik arról, hogy a megnövekedett szociális kiadásokat milyen fenntartható forrásokból teremtenék elő. A túlzott központi tervezés ráadásul már történelmileg is gyakran vezetett bürokratikus túlműködéshez és gyengébb hatékonysághoz. A Tisza-tervezetben még nem látszik világosan, hogy az ambiciózus egyenlőségpolitika miként illeszkedne a magyar gazdasági környezetbe. De talán érdekesebb rögtön vázolni a részleteket.

[7] A Tisza Párt gazdasági terve nem finomhangol, hanem gyökerestül forgatná fel a jelenlegi közteherviselési rendszert. A program szerint az államnak évente legalább 1300 milliárd forinttal több bevételre lenne szüksége – és ezt nem növekedésből, hanem kőkemény megszorításokból, adó- és járulékemelésekből szedné össze. A dokumentumban tehát nem

köntörfalaznak: az adóterhek széles körű, rendszerszintű átrendezését írja elő. A reformcsomag tengelye a progresszív szja drasztikus emelése, amelyet a program a teljes gazdaságpolitikai váltás első számú eszközének tekint. E köré épülnek azok a strukturális lépések, amelyek együtt már teljesen új adófilozófia alapjait rajzolják ki. A tervezet több olyan intézkedést is tartalmaz, amely alapjaiban írná át a magyar adórendszer eddig ismert logikáját: a családi és társasági adókedvezmények teljes eltörlése vagy radikális visszavágása; a társasági és tőkejövedelmek progresszív adóztatása, amely a magán- és vállalati befektetésekre is új terheket rakna; 32 százalékra emelt, európai összevetésben is extrém magas általános forgalmi adó, kiegészítve az alkoholra és dohányra kivetett új különadókkal; valamint új, szolidaritási elvre épülő nyugdíj- és egészségügyi járulékrendszer, amely több ponton a jelenlegi befizetési struktúrák teljes újragondolását igényelné. Mint az Index írta: a csomag így együtt nem csupán költségvetési korrekciónak tűnik, hanem ideológiai irányváltásnak, amelyben a redisztribúció és az állami szerepvállalás látványosan felértékelődik, miközben jelentős többletterhek kerülnének a lakosságra és a vállalkozásokra egyaránt. Ez pedig kérdéseket vet fel arról, hogy a Tisza Párt által kijelölt pálya mennyire lenne fenntartható – és főleg, hogy ki fizetné meg ennek az árát.

[8] A Tisza Párt adórendszerre szabott reformja a mindennapok szintjén is érezhető lenne: a progresszív szja bevezetésével gyakorlatilag minden átlagkereső zsebébe mélyebben nyúlna az állam. A tervezet két új kulcsot vezetne be: 22 százalékos adót fizetnének azok, akik bruttó 416 ezer forint felett keresnek – szeptemberben a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 687 100 forint volt, tehát ez az intézkedés egy átlag, de még a bruttó mediánkeresetből (568 700 forint) élőket is érintené. A bruttó 1,25 millió felett keresők esetében pedig már 33 százalékra ugrik az adókulcs. Az Index számításai szerint ez azt jelenti, hogy a jelenlegi magyar átlagkeresetűeknek éves szinten akár több százezer forinttal is többet kellene befizetniük. Tehát a Tisza gazdaságpolitikai csomagjának ez a része nem pusztán a legtehetősebbeket célozza, széles társadalmi rétegek nettó fizetését érintené közvetlenül. A Tisza Párt által körvonalazott gazdasági terv egyik legérzékenyebb pontja a családi adókedvezmények megnyirbálása. A lap birtokába jutott dokumentum szerint a középső jövedelmi sávban 30, a felsőben pedig már 50 százalékos vágást hajtának végre – ez pedig a gyakorlatban azt jelenti, hogy egy átlagos magyar család minden egyes gyermek után harmadával kevesebb adókedvezményt tudna érvényesíteni.”

[9] A Tisza-terv legkeményebb adóemelései

[10] A lap azt írja, hogy a Tisza programtervezete radikálisan nyúlna bele a magyar kisvállalkozók mindennapjaiba: teljesen eltörlődnék az ekhót. A kedvezményes adózást biztosító ekho kivezetésével több tízezer kreatív ipari szereplő, újságíró, művész és sportszakember kerülne át az átalány- vagy tételes adózás szigorúbb rendszerébe. A KATA pedig csak egy szűk kör – diákok és nyugdíjasok – számára lenne elérhető. Az Index szerint a program ennél is tovább megy: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal gyakorlatilag teljesen átvinné a bérszámfejtést a munkáltatóktól, és mindenkire kiterjesztenék a kötelező, valós idejű ellenőrzést biztosító Digitális Munkavállalói Kártyát (DMK). Ez a rendszer a leírás alapján úgy működne, mint egy digitális kapuőr: folyamatosan figyelné a munkavégzés és a jövedelmek minden részletét. A Tisza reformcsomagjának legmeglepőbb és legvitatottabb eleme a vagyonokra kivetendő, évi 6,5 százalékos különadó bevezetése lenne – ráadásul nemcsak a luxusingatlanokra, hanem autókra és különböző nagyobb értékű ingóságokra is. Az adóhatóság minden ingatlan és nagyobb ingóságra kiterjedő teljes vagyonfelmérést hajtana végre.

[11] A tervezet szerint minden olyan magyar állampolgár érintett lenne, akinek az összvagyonja meghaladja az 500 millió forintot. A határ vonal viszont nem egy-egy vagyonelemre, hanem a teljes vagyonra vonatkozik: ide számítana az összes ingatlan, minden

1600 köbcenti fölötti autó, üzletrész, értékpapír, műtárgy, sőt még a magasabb értékű ékszerek is. Az autózás és a »háztartási bűnök« világát sem kímélné a Tisza Párt adócsomagja: drasztikus áfaemelést tervez az autókra, az alkoholra és a dohánytermékekre. A dokumentum szerint az autók és az autóalkatrészek áfája egységesen 32 százalékra ugrana – ez pedig azonnali és látványos áremelkedést hozna a szalonoktól a szerelőműhelyekig. Mindez a 1600 köbcenti feletti járműveket érintené, épp azt a kategóriát, amely a középosztály jelentős részének mindennapi mobilitását biztosítja.

[12] A dohány- és alkoholtermékek ennél is keményebb bánásmódban részesülnének. A 32 százalékos áfa mellé célzott különadókat is bevezetnének, kifejezetten a fogyasztás – főként a fiatalok körében – visszaszorítására. A hatás messze túlmutatna prevenciós szándékon: a sör átlagára a jelenlegihez képest 50–60 százalékkal nőhetne. A bor, tömény italok és cigaretták ára akár duplájára is emelkedne. Vagyis egy liter egyszerű asztali bor 3000 forintba kerülne, egy doboz cigaretta pedig elérné a 4500 forintos árszintet – olyan összegek, amelyek alapjaiban rengetnék meg a magyar fogyasztói kosarat. Az Index szerint a program talán »legélesebb kontúrú« fejezete a tőkejövedelmek megadóztatásáról szól – itt érhető tetten leginkább, milyen irányba fordítaná az ország gazdasági modelljét a Tisza. A tervezet ugyanis radikális progresszív adóemelést vezetne be minden olyan jövedelemre, amely nem munkából származik: a bérleti díjakra, az ingatlaneladásokra, az osztalékokra, a részvényeken és állampapírokon realizált nyereségre. A dokumentum szerint az elkülönülten adózó jövedelmek kulcsai 20, 30 és 40 százalékra nőnének. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy egy átlagos lakás kiadása után 20 százalékos adót kellene fizetni, míg egy ingatlan eladásából származó bevételre már a legmagasabb, 40 százalékos kulcsot vetnék ki.”

[13] Progresszív adóprés és új terhek: teljes fordulat a vállalati és járulékrendszerben
A Tisza Párt gazdasági programja a társasági adózás teljes rendszerét átalakítaná: progresszív adókulcsokat vezetnének be, ami a kis- és középvállalkozások számára érezhető adóteher-növekedést hozna. A jelenlegi 9 százalékos egységes kulcs helyett a kkv-k 13,5 és 18 százalékos, a nagyvállalatok 21,5 százalékos, a multinacionális cégek pedig 25 százalékos kulccsal adóznának. A kedvezményes KIVA-rendszerből a legtöbb kkv kiesne. Az új plafon évi 150 millió forintos árbevétel és legfeljebb tíz fő alkalmazotti létszám lenne, vagyis csak a mikrovállalkozások maradnának jogosultak. A társasági adókedvezményeket szinte teljes körűen megszüntetnék. Egyetlen kivétel maradna: a fejlesztési adókedvezmény, amely azonban a kkv-knál jelentősen szűkülne. A kisvállalkozásoknál 25 százalékkal, a középvállalkozásoknál 50 százalékkal vágnák vissza a kedvezmény mértékét.

[14] A Tisza tervezete gyökeresen átalakítaná a járulékfizetési rendszert. A legfontosabb változás, hogy megszűnne a munkáltatók által fizetett 13 százalékos SZOCHO, helyette pedig négy új típusú járulékot vezetnének be – írja az Index. Az új terhek a következők lennének: Egészségügyi fenntartási és közegészségügyi járulék: 5 százalék, Szolidaritási nyugdíjjárulék: 2,5 százalék, Szolidaritási egészségügyi járulék: bruttó egymillió forintig 2 százalék, afölött 4 százalék, Szakképzési hozzájárulás: 1,5 százalék. A változtatás azonban nem állna meg a munkáltatóknál. A tervezet szerint ugyanezeket a szolidaritási járulékokat a magánszemélyeknek is fizetniük kellene minden külön adózó jövedelmük után. Ez a bérleti díjakra, ingatlaneladásra, osztalékokra, részvény- és állampapír nyereségre is kiterjedne. A kulcsok progresszíven emelkednek: Szolidaritási nyugdíjjárulék: 3-5-8 százalék, Szolidaritási egészségügyi járulék: 6-8 százalék, A rendszer így két irányból szedne járulékot: a munkáltatóktól a bérek után, másodszor a magánszemélyektől minden nem munkabér típusú bevételük után. A kombinált teher emiatt jelentősen nőne: például egy ingatlaneladásnál legalább 15,5 százalék járulék kerülne felszámításra – a már korábban említett 40 százalékos tőkejövedelmi adón felül.”

[15] Még a kutyák és a macskák után is adót szednének

A program ezen felül új, úgynevezett szolidaritási adókat is bevezetne, amelyeket a meglévő járulékokon felül automatikusan vonnának le. Ezek közé tartozna egy 20 százalékos özvegyi nyugdíjadó, valamint ugyanekkora kulcsú öröklési adó az egészségbiztosítási kötvények után. A tervezet szerint ezek az új terhek a rendszer »igazságosabb finanszírozását« szolgálnák, a gyakorlatban viszont jelentősen növelnék az érintettek befizetési kötelezettségeit.

[16] A Tisza átalakítaná a teljes tb-rendszert is: megszűnne a jelenlegi, állami alapú társadalombiztosítási modell, a 18,5 százalékos járulék helyét pedig kötelező magánbefizetések vennék át. A nyugdíjhoz és egészségügyi ellátáshoz már nem az állam biztosítaná a hátteret, hanem kizárólag magánnyugdíjpénztárak és biztosítók – még hozzá jóval drágábban. A minimális csomagok ugyan nagyjából a mostani terhelést fedeznék, de a jelenlegi szintű szolgáltatásokért akár 30–35 százalékot is fizetniük kellene a dolgozóknak. Ráadásul a rendszer több ponton keményen szigorítana: megszűnne a gyed, a gyerekek ellátása sem lenne ingyenes, a díjakat pedig életmód-alapú bonus–malus rendszerben állapítanák meg. Aki nem fizet, csak alap- és sürgősségi ellátást kapna. Az egészségügyi dolgozók ugyan papíron állami alkalmazottak maradnának, de a fizetésüket a biztosítók teljesítményarányosan adnák – vagyis ha kevesebb a beteg és kevesebb a bevétel, akkor kevesebb a bér is.

[17] Bár a program végén egy első látásra marginálisnak tűnő, valójában szimbolikus intézkedés is feltűnik: a Tisza Párt bevezetné az eb- és macskaadót. Minden kutya és macska után évi 18 ezer forintot kellene fizetni, és még súlyosabb terhek várnának azokra, akik elhagyják vagy magára hagyják az állatukat: naponta 8 ezer forintos tartásdíjat, plusz az állatorvosi költségeket is behajtaná az állam. A kisállattartás további drágulását okozná, hogy a program a kisállat-termékekre az áfán felül további 4 százalékos adót rakna – a kutya- és macskaeledeltől kezdve a kisállat-almokon át egészen a papagáj- és hüllőeledelekig. Az Index úgy összegzett, hogy a Tisza Párt tervezete összességében egy markánsan baloldali gazdaságpolitikai fordulatot vázol fel: az állam szerepének jelentős kiterjesztését, a jövedelmek és vagyonok átfogó újraelosztását, valamint a közteherviselés radikális átrendezését. A dokumentum olyan modell felé mozdul, ahol a szociális szempontok elsőbbséget élveznek a piaci ösztönzőkkel szemben – kérdés azonban, hogy ez a megközelítés mennyire lenne fenntartható a magyar gazdaság jelenlegi szerkezetében, és hogy a tervezett terhek milyen társadalmi és gazdasági következményekkel járnának.”

[18] A felperes helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[19] A felperes keresetében helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest, mert írásában valótlanul állította, hogy

1. az Index birtokába jutott azon dokumentum, ami egy markánsan baloldali fordulatot készít elő – és radikálisabb átalakítást vázol fel a magyar közteherviselésben, mint bárki az elmúlt évtizedben, a Tisza Párt több száz oldalas gazdasági tervezete.

2. azon dokumentum, ami markánsan baloldali gazdaságpolitikai fordulatot vázol fel: az állam szerepének jelentős kiterjesztését, a jövedelmek és vagyonok átfogó újraelosztását, valamint a közteherviselés radikális átrendezését, a Tisza Párt több száz oldalas tervezete.

3. azon dokumentum, ami nem finomhangol, hanem gyökerestül forgatná fel a jelenlegi közteherviselési rendszert, és ami szerint az államnak évente legalább 1300 milliárd forinttal több bevételre lenne szüksége – és ezt nem növekedésből, hanem kőkemény megszorításokból, adó- és járulékemelésekből szedné össze, a Tisza Párt gazdasági tervezete.

4. azon dokumentum, ami átalakítaná a teljes tb-rendszert is: megszűnne a jelenlegi, állami alapú társadalombiztosítási modell, 18,5 százalékos járulék helyét pedig kötelező magánbefizetések vennék át, a Tisza Párt gazdasági tervezete.

5. azon dokumentum, aminek az adórendszerre szabott reformja a mindennapok szintjén is érezhető lenne: a progresszív szja bevezetésével gyakorlatilag minden átlagkereső zsebébe mélyebben nyúlna az állam, két kulcsot vezetne be: 22 százalékos adót fizetnének azok, akik bruttó 416 ezer forint felett keresnek – szeptemberben a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 687.100 forint volt, tehát ez az intézkedés egy átlag, de még a bruttó mediánkeresetből (568.700 forint) élőket is érintené, bruttó 1,25 millió felett keresők esetében pedig már 33 százalékra ugrik az adókulcs, az a Tisza Párt gazdasági tervezete.

[20] A felperes a valóság közzétételét is kérte akként, hogy az alperes által bemutatott dokumentum nem a felperes gazdasági tervezete, így abból semmilyen következtetés nem vonható le a felperes programjára.

[21] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a cikkben hivatkozott dokumentumot az index.hu nyilvánosságra hozta, és annak létezését, tartalmát a felperes sem vitatta; nem tett olyan állítást, hogy az írásban megjelölt dokumentumban leírtak, és a sérelmezett közlésben foglaltak nem felelnek meg a valóságnak. A felperes kizárólag azt vitatja, hogy a dokumentum az ő „több száz oldalas” gazdasági tervezete.

[22] A támadott kijelentések véleménynek minősülnek, azok valós tényekből levont helytálló és okszerű következtetések, és a véleménynyilvánítás alapjogának oltalmazott körébe tartoznak. Köztudomású tényként hivatkozott arra, hogy Magyarország jelenlegi belpolitikai helyzete felfokozott választói indulatokat tükröz; az írás közzétételére ilyen felfokozott közhangulatban került sor. A felperes gazdasági programja a kampány egyik kiemelt fókuszú témája, és a közbeszéd tárgya.

[23] Bizonyítékként jelölte meg a Fővárosi Törvényszék 64.P.20.002/2026. és 64.P.20.003/2026. számú eljárásában meghallgatott tanúk (tanú3, tanú4, tanú5, tanú1, tanú6, tanú7) vallomását és a jelen eljárásban beszerzett tanúvallomásokat (tanú1, tanú2).

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a 2025. november 25-i „1300 milliárdos megszorításra készülhet személyi párta” című cikkel azonos betűméretezéssel és típussal, kommentár nélkül tegye közzé a cikk megjelenési linkjén, annak címe alatt és a lead felett, mindaddig amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig az alábbi helyreigazító közleményt, egyidejűleg a <https://hirado.hu> internetes hírportál kezdő oldalán 24 óra időtartamban a „Helyreigazítás a 2025. november 25-i »1300 milliárdos megszorításra készülhet személyi párta« című cikkünkben foglaltak miatt” szöveget úgy, hogy arra kattintással linkkel együtt közvetlenül elérhetővé teszi:

„Helyreigazítás:

Valótlanul állítottuk, hogy az Index birtokába jutott azon dokumentum, ami egy markánsan baloldali fordulatot készít elő – és radikálisabb átalakítást vázol fel a magyar közteherviselésben, mint bárki az elmúlt évtizedben, a Tisza Párt több száz oldalas gazdasági tervezete.

Valótlanul állítottuk, hogy azon dokumentum, ami egy markánsan baloldali gazdaságpolitikai fordulatot vázol fel: az állam szerepének jelentős kiterjesztését, a jövedelmek és vagyonok átfogó újraelosztását, valamint a közteherviselés radikális átrendezését, a Tisza Párt több száz oldalas tervezete.

Valótlanul állítottuk, hogy azon dokumentum, ami nem finomhangol, hanem gyökerestül forgatná fel a jelenlegi közteherviselési rendszert és ami szerint az államnak évente legalább 1300 milliárd forinttal több bevételre lenne szüksége – és ezt nem növekedésből, hanem kőkemény megszorításokból, adó- és járulékemelésekből szedné össze, a Tisza Párt gazdasági tervezete.

Valótlanul állítottuk, hogy azon dokumentum, ami átalakítaná a teljes tb-rendszert is: megszűnne a jelenlegi, állami alapú társadalombiztosítási modell, a 18,5 százalékos járulék helyét pedig kötelező magánbefizetések vennék át, a Tisza Párt gazdasági tervezete.

Valótlanul állítottuk, hogy azon dokumentum, aminek az adórendszerre szabott reformja a mindennapok szintjén is érezhető lenne: a progresszív szja bevezetésével gyakorlatilag minden átlagkereső zsebébe mélyebben nyúlna az állam, két új kulcsot vezetne be: 22 százalékos adót fizetnének azok, akik bruttó 416 ezer forint felett keresnek – szeptemberben a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 687 100 forint volt, tehát ez az intézkedés egy átlag, de még a bruttó mediánkeresetből (568 700 forint) élőket is érintené, bruttó 1,25 millió felett keresők esetében pedig már 33 százalékra ugrik az adókulcs, az a Tisza Párt gazdasági tervezete.

A valóság mindezzel szemben az, hogy a hirado.hu által bemutatott dokumentum nem a Tisza Párt gazdasági tervezete, így abból semmilyen okszerű következtetés nem vonható le a Tisza Párt programjára.”

[25] Megállapította, hogy a 31.500 forint illetéket a Magyar Állam viseli.

[26] Alkalmazott jogszabályként ismertette Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (2) bekezdését, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §, 12. § (1), (2) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1), (2) bekezdés rendelkezését. Az alapjogi mérlegelés során bemutatta az Alkotmánybíróság gyakorlatát {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [40]; 3/2015. (II. 2.) AB határozat; 23/2019. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [18]; 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30]–[32]; 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat, Indokolás [28]}.

[27] A törvényi határidők megtartására tekintettel érdemben vizsgálta a keresetet. Az Alkotmánybíróság által kidolgozott szempontrendszer alapján elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes által sérelmezett közlések közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}. Megítélése szerint a cikk témája, a felperesi ellenzéki párt gazdasági programjának tartalma – függetlenül attól, hogy a felperes állítása szerint a perbeli dokumentum nem a TISZA párt gazdasági programja – kiemelt közérdeklődésre tart számot.

[28] Az írás tartalmának értelmezése, a sajtó-helyreigazítás iránti igény vizsgálata során alkalmazta a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában meghatározott jogértelmezési szempontokat és az ítélkezési gyakorlatot (BDT2012. 2653. számon közzétett eseti döntés). Következtetése szerint a közélet hatékony működésének, nyilvánosságának igényéből fakadóan a közszolgálatot ellátó felperes fokozott súllyal köteles tűrni a személyére vonatkozó, jelentős társadalmi kérdéseket is érintő, fokozott érdeklődésre számot tartó állításokat; az alperes közléseinek fókuszában nem az érintett személy státusza, hanem maga a közéletet érintő ügy áll. A sérelmezett kijelentések tényállítás/vélemény jellegének meghatározása során arra is figyelemmel kell lenni, hogy a közlés milyen valódi jelentést hordoz az olvasó számára. A közléseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok tisztában vannak a vélemény-nyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]; 3240/2019. (X. 17.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[29] A fenti értelmezési elvek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a perben kifogásolt kijelentések tényállításnak minősülnek, mert egyértelműen bizonyítható az, hogy a cikkben hivatkozott dokumentum a felpereshez köthető-e, az a felperes gazdasági programját tartalmazza-e. A tényállítás valóságának bizonyítása az alperest

terhelte (a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalása; BDT2020. 4129. számon közzétett eseti döntés).

[30] Következtetése szerint az alperes a perben nem tudta bizonyítékokkal alátámasztani, hogy az írásában bemutatott dokumentum a felpereshez köthető; az a TISZA Párt gazdasági programja lenne. Hangsúlyozta, hogy a dokumentumot az alpereshez eljuttató személy kilétére vonatkozóan a választ a tanúk jogszerűen, de megtagadták; ez a körülmény az egyéb adatokkal összevetve az alperes érdekkörébe eső bizonyítást eredménytelenné tette.

[31] A perbeli cikk alapjául szolgáló írás szerzője és főszerkesztője (tanú3 és tanú4) által tett vallomások értékelése során megállapította, hogy e személyek az olvasókkal ismertetett dokumentumot nem olvasták el, csak annak részleteit, összefoglalókat. Nem ismerték a felperes nyilvánosan elérhető gazdasági terveire, adóprogramjára vonatkozó elképzeléseket, az ebben a körben közzétett tartalmakat; a dokumentum hitelességének ellenőrzése során nem annak egészét, csak annak részleteit mutatták be forrás informátoraiknak. A hitelesség ellenőrzése céljából megkérdezett személyek nem azt mondták, hogy a dokumentum a felperestől származik; csupán elképzelhetőnek tartották, hogy az a felperes gazdasági tervezete. A dokumentumon található szignók nem voltak azonosíthatóak, ezért az aláírók személyét érintően feltételezésekbe bocsátkoztak, ami utóbb valótlannak bizonyult. Mindezekre figyelemmel semmi nem támasztotta alá azt, hogy az irat a felperestől származhat; a bizonyítékok annak hitelességét kérdőjelezték meg.

[32] Önmagában abból, hogy a felperes ellenzéki párt, és a választásokon megméretteti magát, ekként értelemszerűen gazdasági tervezetet állít össze, és a szóbeszéd szerint gazdasági, valamint adóprogramot készít, nem lehet azt a következtetést zárt logikai lánc mentén okszerűen levonni, hogy egy olyan dokumentum, amit az újságíró, a szerkesztő, és a hitelesség ellenőrzésére hivatott személyek egészében meg sem ismertek, továbbá sem az újságíró sem a szerkesztő nem végzett a felperes tárgykörben közzétett tartalmait érintő összehasonlítást, hitelt érdemlően a felperestől származó tervezet.

[33] tanú5 és tanú2 tanúk vallomását is a sérelmezett állítások valóságát cáfoló bizonyítékként értékelte a törvényszék; e személyek a felperes vezető szakértőiként a dokumentumban foglaltakkal ellentétes adópolitikai tervről, az irat nem felperestől származásáról nyilatkoztak.

[34] tanú1 tanú vallomását nem fogadta el a védekezésben foglaltakat alátámasztó bizonyítékként, mert a tanú nem tudott érdemi tartalmi elemet megjelölni abból a terjedelmes, gazdasági adatokat tartalmazó programból, amelyet elmondása szerint korábban részletesen megismert. A program egyes részeinek azonosítására vonatkozó nyilatkozatát pedig tanú2 tanúvallomása cáfolta.

[35] A felperes egyes politikusainak nyilvánosságra került nyilatkozatait sem értékelte a törvényszék a cikkbéli állítások bizonyítékaként, mert a dokumentumban foglaltak és a felperesi politikusi nyilatkozatok között egyezést nem talált; az esetleges tartalmi azonosság sem támasztaná alá azt, hogy a 600 oldalas dokumentum a felperes gazdaságpolitikai programja. Ennek bizonyítására az a körülmény sem alkalmas, hogy a felperes nyilvánosságra hozott programja az alperes megítélése szerint nem tartalmazza a megvalósításhoz szükséges pénzügyi kereteket.

[36] Az alperes a dokumentumnak a hitelességét nem tudta bizonyítani, ezért vékony ténybeli alapon álló értékítéletnek sem minősíthető a cikk tartalma. Alaptalannak találta a törvényszék a közlések híresztelésére vonatkozó védekezést is. Bár az írás alapjául az index.hu felületen megjelent cikk és közreadott dokumentum szolgált, ám az alperes maga is részletesen ismertette és elemezte az iratanyag tartalmát. Ezáltal maga is tényként állította, hogy a dokumentum a felperes gazdasági programja.

[37] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Pp. 499. § (1) bekezdése értelmében helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperest, figyelemmel az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában foglaltakra. A helyreigazítás szövegét, módját – az Smtv. 12. § (2) bekezdés, a Pp. 495. § (1) bekezdés, 499. § (1) bekezdés rendelkezései és a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásában meghatározott jogalkalmazási szempontok, valamint az ítélezési gyakorlat (Kúria Pfv.IV.20.849/2021/4., BH2023. 33. számon közzétett eseti döntés) alapján – a perbeli cikk terjedelméhez, a dokumentum elemzésének részletességéhez igazodóan akként határozta meg, hogy abban szerepeljenek az írásban használt jelzős szerkezetek.

[38] A pernyertes felperes részére perköltséget nem ítélt meg, mert a fél a jogi képviselőjével létrejött megbízási szerződését nem csatolta, így az ügyvédi munkadíj felmerülését, annak összezszerűségét nem igazolta. A tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá tartozó per illetékének állam általi viseléséről az alperes üzemeltetőjének személyes illetékmentessége folytán rendelkezett.

[39] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c), d) pontjában jelölte meg.

[40] Érvelése szerint az alperes írásában foglalt tényekből levont okszerű következtetésekkel szemben nincs helye a sajtó-helyreigazítás intézménye alkalmazásának; a sérelmezett kijelentések kizárólag a véleménynyilvánítás és sajtószabadság által védett körben maradó, valós tényekből levont, helytálló és okszerű következtetések, értékítéletek.

[41] A sajtóanyag írásakor rendelkezésre álló információk alapján az üggyel kapcsolatos, következtetésének alapjául szolgáló tényként emelte ki, hogy a sérelmezett közlésben szereplő dokumentum létezését a felperes nem vitatta. A dokumentumot az index.hu nyilvánosságra hozta; az a publikált cikkben található három linken keresztül PDF formában bárki által olvasható, letölthető (2025. december 1. https://index.hu/gazdasag/2025/12/01/tisza-programtervezet-gazdasagi-osszefoglalo-teljes-nyilvanossag/?utm_source=chatgpt.com URL). A felperes a dokumentum tartalmát sem vitatta; kizárólag azt vitatja, hogy a dokumentum „a Tisza Párt több száz oldalas gazdasági tervezete”. A dokumentum aláírásokkal (szignókkal) ellátott, valós, 662 oldalas irat, amely a TISZA Párthoz köthető gazdaságpolitikai elképzeléseket tartalmaz.

[42] A fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tárta fel kellőképp a tényállást, és helytelen jogi következtetésre jutott; a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban meghatározott tesztet téves jogkövetkeztetéssel végezte el. Nem tartalmazza az ítélet annak indokát, hogy miért „egyértelműen bizonyítható”, hogy a cikkben hivatkozott dokumentum nem a felpereshez köthető, az nem a felperes gazdasági programját tartalmazza.

[43] Téves annak megállapítása, hogy az alperes nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének; a Fővárosi Törvényszék 64.P.20.003/2026/4. számú jegyzőkönyvében szereplő tanúvallomások (tanú4, tanú3), továbbá tanú1 vallomása alátámasztotta, hogy a cikkben ismertetett dokumentum a felpereshez köthető. E bizonyítékok bizonyító erejét az elsőfokú bíróság tévesen mérlegelte (elsőfokú ítélet [29] bekezdés).

[44] Sérelmezte, hogy a törvényszék „bizonyítási önhibaként” tekintett a tanúknak a dokumentumot az alpereshez eljuttató személy kilétére vonatkozó kérdésekkel összefüggésben tett, vallomást megtagadó nyilatkozatára. Ez az eljárás ellentétes a Pp. 290. § (1) bekezdés f) pontjával és az Smtv. 6. § (1) bekezdés szerinti forrásvédelem rendeltetésével.

[45] Ha a jogszerű mentesség gyakorlásához a bíróság olyan bizonyítási következményt fűz, ami a per elvesztését ténykérdésként „automatikussá” teszi, akkor a

mentesség valójában feltételelessé válik, ami az Alkotmánybíróság joggyakorlata szerint alkotmányosan problematikus [165/2011. (XII. 20.) AB határozat].

[46] Az ítélezési gyakorlat szerint az anonim forrásra hivatkozó tanúvallomás a Pp. rendszerében is értékelhető bizonyítási eszköz (a Kúria Pfv.20.046/2025/4. számú határozata). A forrásvédelem fontosságát az EJEB gyakorlata is megerősítette [Goodwin v. United Kingdom, 1996.; Csikós v. Hungary, 2024.].

[47] A tanúvallomások értékelésével összefüggésben (elsőfokú ítélet [30] bekezdés) kiemelte, hogy a bíróság a jelen eljárásban tanú5t tanúként nem hallgatta meg, csak tanú2t és tanú1t. tanú2 vallomásának bizonyító erejét megkérdőjelezte, mert e személy nem tanú1nek a dokumentum általa történt megmutatására vonatkozó állítását vitatta, csupán azt mondta, hogy nem emlékszik. Mindemellett a tanú metakommunikációja (szorongva, idegesen, elhaló hangon, kezét tördelve nyilatkozott) nem egy meggyőző tanú viselkedésségeit hordozták. Ezzel szemben tanú1 tanú konkrétan megjelölte azt a helyet és azokat a fizikai, szóbeli körülményeket, amelyek közepette tanú2 megmutatta neki a szóban forgó dokumentumot.

[48] Iratellenesnek értékelte az elsőfokú ítéleti indokolás [31] bekezdésében tanú1 tanú vallomásának ismertetését, mert a dokumentum érdemi tartalmi elemeit megjelölte; egyértelműen nyilatkozott a két irat azonosságára. Nem vezette le a törvényszék, hogy a szembesítés eredménytelenségét követően miként jutott arra a következtetésre, hogy tanú1 tanúvallomása nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a cikkben hivatkozott dokumentum a felpereshez lenne köthető.

[49] Vitatta a fellebbező az elsőfokú ítéleti indokolás [32] bekezdésében foglaltakat; az írásban bemutatott, tartalmában a felperes politikusai és a hozzá kapcsolódó gazdasági szakértők által tett kijelentésekkel azonos gondolatokat tartalmazó dokumentum létezésének a tényből okkal vonható le az a következtetés, hogy az a felperes gazdasági programjának tervezete. A felperesi politikusok, vagy a hozzá kapcsolható szakemberek által tett kijelentésekből megállapítható, hogy a felperesnek van egy olyan gazdasági programja, amely kormányra kerülése esetén irányadó lenne, és alapvető (bátor) reformokat és strukturális változtatásokat jelentene. A közlésben érintett dokumentumban is szereplő, a progresszív kulcsú szja bevezetése, az áfacsökkenés ellenzése, a nyugdíjrendszer átalakítása mind olyan gondolatok, amelyek már elhangzottak a felpereshez kapcsolódó személyek nyilvános kijelentéseiben.

[50] Az elsőfokú ítélet indokolásának [33] bekezdésében írtakkal sem értett egyet az alperes; a sérelmezett kijelentések nem valótlan tényállítások. A „gyökerestül forgatná fel a jelenlegi közteherviselési rendszert”, „markánsan baloldali fordulatot készít elő és radikálisabb átalakítást vázol fel a magyar közteherviselésben, mint bárki az elmúlt évtizedben” fordulat szubjektív értékelés, vélemény, amely a véleménynyilvánítás szabadsága alapjoga oltalma alatt áll. Mindemellett az alperes az Index cikkét szemlélte, így nem állít, legfeljebb híresztel.

[51] A fellebbező fenntartotta az arra vonatkozó érvelését is, hogy a sérelmezett médiatartalom a közéleti politikai vita alkotmányosan védett körébe tartozó, valós tényeken alapuló és okszerű következtetést megfogalmazó sajtóközlés. Az alperes a sajtótól elvárható kellő körültekintéssel járt el, amikor egy fizikailag létező, szignókkal ellátott, a felperesnek címzett, a felperes által tett nyilatkozatokkal összhangban álló dokumentumot a felperes dokumentumának tekintett. A dokumentum címe „Gazdasági konvergencia program”, így az is kellő körültekintés mellett tett jogszerű tartalma a közlésnek, hogy ez a felperes gazdasági programja. A cikk a dokumentum alcímével egyezően szerepelteti, hogy az irat szakpolitikai tanulmánygyűjtemény, és egy tervezet. A gazdaságpolitikai program, a felperes ígéretei a közélet fókuszában állt. A dokumentum létezését a felperes sem vitatta.

[52] Az Alkotmánybíróság gyakorlatát idézte a választási kampány során, a politikai programokról és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények értékelésére vonatkozóan {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [30]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [28]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [43]; 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [26], [28], [29]; 3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [42], [44]}.

[53] Részletesen ismertette a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.692/2025/5. számú ítéletét, amely a jelen ügy tényálláshoz igencsak hasonló ügyben született. A jelen ügyben az érintett közlés az Index által bemutatott, több mint 600 oldalas gazdasági programhoz, mint valós ténybeli alaphoz kapcsolódóan von le ugyancsak következtetéseket és alakít ki értékítéletet.

[54] Kiemelte, hogy részletes bizonyítást terjesztett elő érdemi ellenkérelmében, és bemutatta, hogy melyek azok a felpereshez köthető nyilatkozatok, amelyek az általa leírtak valóságtartalmát alá támasztják. Csatolta azt a jegyzőkönyvet, amelyben az eredeti cikk szerzője és az Index főszerkesztője részletes tanúvallomása szerepel arról, hogy hogyan jutottak a 600 oldalas dokumentum birtokába. Csatolta tanú részletes tanúvallomását tartalmazó jegyzőkönyvet; a tanút elő állította, aki a jelen perben is vallomást tett. E bizonyítékokkal alá támasztotta, hogy van valós ténybeli alapja a cikkbéli állításoknak.

[55] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

[56] Álláspontja szerint a perbeli dokumentum egy létező, mesterséges intelligenciával létrehozott, arra valamilyen módon ráhamisított szignókat tartalmazó irat, amelynek semmi köze sincs a felpereshez.

[57] Tévesen hivatkozott arra az alperes a fellebbezésében, hogy a jelen per tárgyát képező kijelentések olyan értékítéletnek, kampányban elhangzott véleménynek minősülnek, amelyekkel kapcsolatban az alperest helyreigazítási kötelezettség nem terheli. A tényállítás/véleménynyilvánítás körében az elsőfokú bíróság az ítélet [25], [26] bekezdéseiben részletesen kifejtette indokait.

[58] Az elsőfokú bíróság a bizonyíthatósági tesztet, az ítélezési gyakorlatot megfelelően alkalmazta, amikor valótlan tényállításnak minősítette az alperesi kijelentést, melynek még vékony ténybeli alapja sincs.

[59] A felperes a keresetlevelében is előadta, hogy az alperes közléseinek megjelenését megelőzően már számtalan helyen nyilvánosságra hozta adójogi elképzeléseit, amelyek teljes mértékben eltérnek a „Magyarország 2027-2035 konvergencia program” elnevezésű, mesterséges intelligencia által a felperes előtt ismeretlen személyek által készített „dokumentumban” foglaltaktól.

[60] Az alperes írása nem politikai, közéleti vita tárgyát képező, a véleménynyilvánítási szabadság körébe tartozó véleményként értékelhető kijelentés, hanem egy olyan valótlan tényállítás, ami önmagában megvalósítja a jogsértést. Ezért a fellebbezésben hivatkozott, a közügyek szabad vitatásával és a véleménynyilvánítási szabadság védelmi körével összefüggésben álló alkotmánybírósági határozatok a jelen per szempontjából jelentőséggel nem bírnak.

[61] Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, amely során tanúkat hallgatott meg, továbbá a más perben keletkezett tanúvallomásokat is figyelembe vette. Ítéletének indokolásában részletesen értékelte a bizonyítékokat és megalapozott döntést hozott.

[62] A felperes okfejtése szerint jelentősége van annak, hogy a dokumentum mindhárom állítólagos aláírója tagadta, hogy köze lenne az irathoz:

- <https://index.hu/gazdasag/2025/12/01/tisza-programtervezet-gazdasagi-osszefoglaloteljesnyilvanossag/> cikk: Az információink szerint közigazász1 vezetésével és mások mellett személy1 és személy2 részvételével – lapunknak adott nyilatkozatukban tagadták, hogy részt vettek volna a programírásban – kidolgozott tanulmányokat az Index két cikkben ismertette.
- <https://index.hu/gazdasag/2025/11/27/tisza-part-programtervezet-szerzokerdesekszemely1-szemely2-kozgazdasz1/> cikk: Lapunk elérte személy1t, és megkérdezte tőle, hogy az ő aláírása szerepel-e a szöveggyűjtemény egyes fejezeteinek végén, illetve dolgozott-e a tanulmányok valamelyikén. A közigazász kijelentette: „Nem írtam alá semmi ilyen tervezetet, nem is láttam a dokumentumot.”
- személy2 november 27-i és december 6-i Facebook-posztja.

[63] A jelen per tárgyát képező kijelentés konkrét tényállítás, amelynek valóságát az alperes nem bizonyította; az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott.

[64] Kiemelte a felperes, hogy a perbeli cikkel összefüggésben az eredeti közlő, az index.hu 2026. május 3-án helyreigazítást tett közzé az alábbi tartalommal: „Valótlanul állítottuk, hogy az Index birtokába jutott azon dokumentum, amely a jelenlegi rendszerhez képest radikálisan új pályára állítaná a magyar gazdaságot, a Tisza Párt több száz oldalas gazdasági tervezete. A valóság mindezzel szemben az, hogy a cikk alapjául szolgáló, az index.hu által I.PDF II.PDF III.PDF linken közzétett dokumentum nem a Tisza Párt gazdasági tervezete, így abból semmilyen okszerű következtetés nem vonható le a Tisza Párt hivatalos programjára, az általa tervezett adózási rendszerre, új járadéksomag bevezetésére.”.

[65] Az eredeti közlő helyreigazítására tekintettel sem lehet alapos a fellebbezés, mert a jelen per alperese sem rendelkezett többletinformációval a kifogásolt dokumentum kapcsán.

[66] A fellebbezés alapos.

[67] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat teljes terjedelmében érintette a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdés]. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[68] A felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú döntés az irányadó anyagi jognak nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés vonható le [Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pont]. Az elsőfokú bíróság nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntést, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdésének d) pontja szerinti felülbírálatnak nem volt helye.

[69] Az Smtv. 12. § (1) bekezdéséből következően sajtó-helyreigazításnak valótlan tények állítása vagy híresztelése esetén van helye. A tisztán értékítéletet tartalmazó, véleménynek minősülő kijelentések helyreigazítása fogalmilag kizárt. A helyreigazítani kért kijelentés tényként vagy véleményként (értékítéletként) minősítése – az irányadó értelmezési szempontok alapján – a bíróság feladata, a jogilag releváns minőség tehát nem a felek értékelése által meghatározott.

[70] Az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásából megállapíthatóan az ügy alapjogi vonatkozásait figyelembe vette. Értékelte a cikkben tárgyalt téma közügyekhez tartozását a közlések minősítésénél és a felperes tűrésí kötelezettsége határainak megállapításánál.

[71] Az elsőfokú bíróság jogi következtetése helyes; a cikk témája – egy párt gazdasági, adópolitikai programja, annak létezése, tartalma – a választópolgárokat (különösen a választásokhoz közeledve) élénken foglalkoztatja. A közteherviselési rendszer meghatározása a választók által a voksoláskor meghozandó döntést jelentősen befolyásoló

gazdasági, szakpolitikai téma, amelyre vonatkozó közlés – jellege miatt – a véleménynyilvánítási szabadság legmagasabb szintű védelmét élvezzi.

[72] A közügyben – választási kérdésben, politikai tárgyú társadalmi diskurzusban – való érintettség a politikai párt felperessel szemben a lehető legszélesebbre nyitja a szólásszabadság határait. A fokozott tűrési kötelezettség önmagában a közügy, mint téma megvalósulása esetén fennáll; függetlenül attól, hogy a jogi személy felperes a Ptk. 2:44. § szerinti közéleti szereplő fogalmának nem megfeleltethető. Az a kérdés, hogy egy politikai párt esetében mi tekinthető annak valós programjaként, egyértelműen közügynek minősül.

[73] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[74] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[75] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennélfogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleményszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[76] A sajtóperben további alapvetés, hogy a társadalmat élénken foglalkoztató kérdésekben való megnyilvánulás a sajtó alaptevékenységéhez tartozik. Ennek során a való tények kiderítése és a médiafogyasztók elé tárása érdekében a birtokába került információk halmazát elemzi, abból következtetéseket von le. A közügyről folyó társadalmi vita tipikus újságírói műfaj, a véleménycikk általában a közügyről folyó társadalmi vitában érintettek személyét és magatartását is elemzi. Az érintettek – az ügyben játszott szerepük jelentőségétől függően – kisebb-nagyobb részben tűrni kötelesek az ilyen megnyilvánulásokat, a velük szemben alkalmazható tűrési küszöbről pedig mindig az ügy összes körülménye alapján kell állást foglalni.

[77] Az ilyen témájú sajtóanyagokban megjelenő tartalom általában nem kifogásolható, ha az újság az általa elérhető valamennyi jelentős információt közli, továbbá, ha a tények ellenőrzése során kellő gondossággal járt el, de az információk esetleges valótlanságát ennek ellenére sem ismerhette fel. E feltételrendszeren belül a megfogalmazás stílusát és a következtetéseket tekintve a sajtószabadság nem korlátozható.

[78] A jogvita elbírálásánál irányadó, a bírósági gyakorlatban is megjelenő alapjogi szempontokat az Alkotmánybíróság a 3234/2023. (VI. 2.) AB határozatában összegezte, azok rövid ismertetése az adott esetben a jogilag jelentős tények értékelésének megértéséhez szükséges.

[79] A közéleti viták tárgyát képező esetekben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint kiemelt jelentősége van annak, hogy a választópolgárok tájékoztatása minél több fórumon megtörténhessen {3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [37]}.

[80] A sajtó, illetve a közösségi média felületei olyan fórumot kínálnak a szólás szabadságához és a közügyek szabad vitathatóságához, amely kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a közvélemény és a politikusok számára ellenőrizhetővé válhassanak a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztviselők. „A polgárok kizárólag ilyen információk birtokában alkothatnak szabadon véleményt a közhatalmat gyakorlók teljesítményéről, munkájának hatékonyságáról és minőségéről. Az állami szervek

ellenőrizhetősége pedig a polgárok demokratikus önkormányzásának lehetőségét biztosítja, így a polgároknak alapvető joguk van ahhoz, hogy a közügyeket érintő kérdésekről információhoz juthassanak” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [25]; 3002/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [55]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [38]).

[81] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint a közügyekkel összefüggő vélemények kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi, és a közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások: a társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45], [48]}. Az adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [25]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [40])

[82] Az Alkotmánybíróság a 3107/2018. (IV. 9.) AB határozatában megerősítette azt is, hogy politikai vitákban (különösen választási kampány során) a tényállításokra vonatkozó, a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására csak szűk körben van lehetőség, vagyis a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni. Erre utalt az Alkotmánybíróság akkor, amikor a mérlegelés alkotmányos követelményeként mondta ki, hogy a szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem „a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás programját és alkalmasságát minél szabadabban kritizálhassák” {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]-[30]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. {3234/2023. (VI.2.) AB határozat, Indokolás [41]}.

[83] A politikai viták természetével az Alkotmánybíróság tehát több olyan ügyben is foglalkozott, ahol a politikai vita egy választási kampányban zajlott. Így pl. a választási kampányt az Alkotmánybíróság következetesen olyan szituációnak tekintette, amelyben a lehető legerősebben jönnek számításba a közügyek minél szabadabb vitája melletti érvek, és ahol leginkább helye van a politikai programokról és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazásának; tekintettel arra is, hogy ezen időszak alatt a cáfolat vagy ellenvélemény kifejtésének is jelentős tere nyílik {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [30]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [28]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [43], továbbá 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [26]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [42]).

[84] Ezen megállapítás azonban – a politikai viták megítélése során – nem kizárólag a választási kampányokban értelmezhető. A politikai szereplők ugyanis a kampány időszakokon kívül is éles bírálatokat és állításokat fogalmaznak meg egymással szemben, amelyekkel összefüggésben ugyanúgy egy fokozottabb tűrési kötelezettséget kell megkövetelni. Az egyes politikai szereplőknek ugyanis kampány időszakon kívül is számos lehetőségük nyílik a megfogalmazott bírálatokra történő széleskörű reagálásra {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [37]}. {3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [43]}.

[85] A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok,

akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor - még ha állító módban fogalmazták is meg - vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése. Szintén védelem alá tarthat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [44]) [hivatkozza: a Kúria Pfv.20251/2021/4., Pfv.20070/2021/4. számú ítélete].

[86] Az Alkotmánybíróság sajtó-helyreigazítási perekben iránymutató elvi jelentőséggel tett megállapítása szerint a választási kampányok során a választási eljárási törvény széles eszköztárat biztosít a jelöltek számára a választó polgárok meggyőzésére, a választási kampányokban az egyes kijelentések megítélése tekintetében a tényállítások és a véleménynyilvánítások közötti határok kitolódhatnak. Lehetséges az is, hogy a befogadó közönség számára összességében a közöltek véleményként értelmeződhetnek {3111/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [27]}.

[87] A közlés jelentéstartalmát tehát a választópolgárok szemszögéből kell meghatározni, akikkel kapcsolatban feltételezni kell, hogy a közügyek demokratikus vitája során – mint a vita érintettjei – a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmezik, tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]; 3240/2019. (X. 17.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[88] Az ítéltábla hangsúlyozottan figyelemmel volt arra is, hogy a politikai véleménynyilvánítást az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkére alapozottan kiemelt védelemben részesíti. A versengő jogok mérlegelése során az EJEB gondos megközelítést alkalmaz a politikai szólás megengedett korlátozásainak meghatározásához, figyelembe veszi többek között a szóban forgó beszéd kontextusát, tartalmát és hatását, valamint a politikai véleményt formáló személy státuszát is (The Rabat Plan of Action. Office of the High Commissioner for Human Rights, 2012. október 5.). A politikai közlés szempontjából speciális megítélés alá esnek a kampányidőszakban tett közlések. Az EJEB általános tétele szerint „a választásokat megelőző időszakban különösen fontos, hogy a vélemények és a véleménynyilvánítás és mindenféle információ szabad áramlása lehetővé legyen téve” (Orlovskaya Iskra kontra Oroszország, 2017, no. 42911/08, 40. bek.; Bowman kontra Egyesült Királyság 42. bek.) – függetlenül az adott választás jellegétől (Cheltsova kontra Oroszország, 2017, no. 44294/06, 96. bek.; Kwiecień kontra Lengyelország, 2005, no. 51744/99, 48. bek.). A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását mind a jelöltek (Kudeshkina kontra Oroszország, 2009, no. 29492/05, 87. bek.), mind a róluk nyilatkozók tekintetében szűken kell értelmezni (Lopes Gomes da Silva kontra Portugália, 2000, no. 37698/97, 33. bek.).

[89] A politikai kampány a tényállítás és az értékítélet megkülönböztetésében is különleges helyzetet teremt. Az EJEB szerint a kettő közötti különbségtételnek kisebb jelentősége van, ha a kifogásolt kijelentések egy politikai vita során hangzanak el (Lombardo és mások kontra Málta, 2007, no. 7333/06; Dyuldin és Kislov kontra Oroszország, 2007, no. 25968/02.; ATV Zrt kontra Magyarország, 2020, no. 61178/14.).

[90] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[91] Az átlagolvasó a szöveget nem az egyes részletekre koncentrálni, azok részletező elemzésébe bocsátkozva, hanem jellemzően egyszer és egészében olvassa. Nem törekszik a szöveg alaposabb elemzésére, a tartalom meghatározásánál leegyszerűsítést alkalmaz. Figyelembe veszi a teljes szövegkörnyezetet, a szavaknak hétköznapi jelentést tulajdonít és jellemzően az érdektelen kívülálló nézőpontjából, összbenyomása alapján értékeli a közölteket.

[92] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értéktétel vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[93] Az ítélezési gyakorlat szerint a vitatott közlemény értelmezésénél tekintettel kell lenni a társadalmi közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3. számú határozata).

[94] Az ítélezési gyakorlat alapján a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (a Kúria Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai). Annak megítélésénél is az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani, hogy a megfogalmazásbeli pontatlanság az átlagolvasó számára bír-e a felperes megítélése szempontjából jelentőséggel. Közvetít-e felé más, a valóságtól eltérő, számára nem jelentéktelen különbséget hordozó jelentéstartalmat (Kúria Pfv.21179/2019/3.).

[95] A médiaszolgáltató a közérdeklődésre számot tartó eseményekről alkotmányos jogát gyakorolva, szabadon tudósíthat. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engedni {az Alkotmánybíróság 23/2019. (VII. 18.) AB határozata, Indokolás [19]}.

[96] A sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál meghatározó jelentőségű továbbá az előzetes kérelemben, illetve a keresetlevélben megjelölt helyreigazítás szövege. A sajtó-helyreigazítási igény alapossága ugyanis csak annak keretei között vizsgálható. A sajtószervnek az előzetes kérelem ismeretében kell megfontolnia azt, hogy helyreigazítást közöl-e, az előzetes kérelemnek így egyértelműnek, bonyolultabb értelmezést nem igénylőnek kell lennie, hiszen ilyen esetben a sajtószerv „visszakérdezési” lehetősége – a határidők rövideje okán – behatárolt. A kifogásolt közlések valótlanosága, illetve felperesre sérelmes volta is a felperes által értelmezettek szerint, a helyreigazító közleményben kifejezésre juttatni szándékozott tartalom alapján vizsgálendő. A sajtó-helyreigazítás célja az érintett megítélése szempontjából lényeges valótlan közlések korrigálása; a közlés sértő, a társadalmi megítélést hátrányosan befolyásoló jellegét vizsgálni nem kell (utóbbi a jóhírnévsértés megállapításához szükséges feltétel).

[97] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet felülbírálatára során a fellebbezéssel érintett közléseket a maguk egészében, a felperes által a keresetlevelében kért helyreigazítás tartalmához, a felperes által kifejezésre juttatni szándékozott tartalmához igazodva vizsgálta meg.

[98] A felperes helyreigazítási kérelme szerint a cikk valótlanul állította, hogy az ismertetett, a magyar közteherbírálatot radikálisan átalakító, markáns baloldali gazdaságpolitikai fordulatot felvázoló pártprogram a TISZA Párt terveze. A felperes továbbá a valóság közzétételét is kérte, amely szerint a cikkben hivatkozott és bemutatott dokumentum nem a TISZA Párt gazdasági terveze, így abból semmilyen okszerű következtetés nem vonható le a TISZA Párt programjára.

[99] A másodfokú bíróság megítélése szerint a sajtó-helyreigazítási per kereteit meghaladja az abban való állásfoglalás, hogy egy politikai párt programja ténylegesen tartalmaz-e adóemelésre vagy adócsökkentésre, a gazdasági élet átalakítására vonatkozó terveket. A választást megelőző időszak (választási kampány) lényege éppen az, hogy a konkurens pártok egymás programját (vagy annak, illetve a választók felé való kommunikálásának hiányát) különböző fórumokon bírálják, az ellenfél politikusai által (akár zárt körben) elmondottakat, a tudomásukra jutott tényeket, birtokukba került okiratokat a hivatalosan közzétett programmal összevetik, értelmezik, kritizálják, azok alapján következtetéseket vonnak le, és ezeket a választók saját javukra való meggyőzése érdekében éles bírálatok és állítások megfogalmazásával közvetítik. Az ellentétes politikai érdekű pártnak lehetősége van arra, hogy ezeket az állításokat a széles nyilvánosság előtt, a lehető legszélesebb fórumokat felhasználva cáfolja, és a saját álláspontok megjelenítése biztosítja a választók meggyőzésének lehetőségét. Értelemszerű, hogy ezen vita során mindegyik párt arra törekszik, hogy a másik pártnak „politikai hátrányt” okozzon, a politikai hátrány azonban a sértő jelleggel nem azonosítható.

[100] Az a kérdés, hogy egy párt a közteherbírálatot milyen módon kívánja megosztani, a gazdasági folyamatokat milyen eszközökkel tervezi befolyásolni, a választók egy része tekintetében a döntést befolyásoló információ, az arra vonatkozó tényállítás azonban – valós vagy valótlan voltától függetlenül – sértő jelleget nem hordoz. Az ugyanis olyan gazdasági, szakpolitikai kérdés, amely tekintetében a társadalom jelentős mértékben megosztott, az általános társadalmi megítélés tehát e tekintetben egyrészt nem állapítható meg, másrészt az egyes álláspontokhoz sem társul egyértelműen elmarasztaló értékelés.

[101] A társadalmat élénken foglalkoztató politikai kérdésekben való megnyilvánulás a sajtó alaptevékenységéhez tartozik. Ennek során a való tények kiderítése és a médiafogyasztók elé tárása érdekében a birtokába került információk halmazát elemzi, abból következtetéseket von le. Egy politikai párt közéleti tevékenységének a sajtóban való értékelő elemzése akkor sem lehet sajtó-helyreigazítás alapja, ha az értékítéléssel terhelt tényállításokat is tartalmaz. Ilyen esetben sem mellőzhető a cikk tartalmi összefüggéseinek elemzése annak megítélésénél, hogy az írás ténylegesen milyen jelenség, folyamat bemutatására szolgál, azt az olvasók miként értelmezhetik (Kúria Pfv.21018/2022/6. számú határozat).

[102] Az adott esetben az alperes a társadalmat élénken foglalkoztató kérdésben nyilvánult meg, a TISZA Párt adópolitikáját, a gazdasági élet átalakítására vonatkozó terveit tette vizsgálat tárgyává írásában, egy az Index birtokába került dokumentum alapján. A szerző az index.hu felületen „1300 milliárdos megszorításra készülhet személyek pártja” címmel megjelent cikk tartalmát ismerteti, híreszteli; az az alperes írásában linkelt tartalomként elérhető. Az olvasók ekként az abban foglaltakat is megismerhették, annak tartalma a perbeli cikk részévé vált.

[103] A szerző az eddigi információ hiányos állapotot („a párt nyilvánosan eddig csak vázlatokat mutatott a gazdaságpolitikai elképzeléseiről”) állítja szembe az ismertetett

terjedelmes iratanyaggal („a lap birtokába jutott dokumentum azonban már egészen más súlycsoport szerintük”). A tervezet részletes bemutatását követően végkövetkeztetésként kritikával illeti a kidolgozott programot „A dokumentum olyan modell felé mozdul, ahol a szociális szempontok elsőbbséget élveznek a piaci ösztönzőkkel szemben – kérdés azonban, hogy ez a megközelítés mennyire lenne fenntartható a magyar gazdaság jelenlegi szerkezetében, és hogy a tervezett terhek milyen társadalmi és gazdasági következményekkel járnának.”.

[104] A sajtóközleményben az is szerepel, hogy „Több száz oldalnyi anyagról van szó, amelynek fejezeteit rendre több aláírás hitelesíti. A párt szakpolitikai tanulmánygyűjteményként hivatkozik rá, bár a lap birtokába jutott dokumentumot legalább négy-öt ember – több helyen is – szignózta. Az Index két, egymástól független forrása szerint azonban maga a terv elsősorban közgazdász1, a Tisza gazdasági munkacsoport vezetőjének felelősségi körébe tartozott.”.

[105] A linkelt tartalomként elérhetővé tett, az index.hu felületen megjelent cikk több fényképfelvételt is tartalmaz a dokumentum egyes oldalairól.

[106] Tény, hogy a TISZA Pártnak a cikk megjelenését követően a honlapján közzétett programjában az alperes írásában ismertetett elemek nem szerepelnek.

[107] Az alperes – az átlagolvasói értelmezés szerint – abból indult ki, hogy az írásában bemutatott, az index.hu birtokába került dokumentum a felpereshez köthető; az iratban foglalt, a társadalom jelentős részét hátrányosan érintő gazdaságpolitikai tervek közvélemény elé tárásával a párt nem ok nélkül késlekedett.

[108] Az írásban megjelölte azokat a körülményeket, amelyekből arra a következtetésre jutott, hogy a dokumentum a felperes programját tartalmazza (az iratot hitelesítő aláírások, az Index egymástól független forrásai). Ezeknek a körülményeknek a felsorolása, nevesítése arra utal, hogy vizsgálta a dokumentum eredetét; az irat külső jegyeiből, az értesülés forrásából pedig a felperestől származónak értékelte az iratanyagot.

[109] Az alperes az elsőfokú eljárásban megjelölte azokat a tényeket is, amelyek a fenti következtetésének további alapjaként szolgáltak (39.P.20.007/2026/9. számú beadvány).

[110] A mandiner.hu internetes portálon 2025. augusztus 28-án „Felvétel bizonyítja: tényleg bevezetné a Tisza-adót személy, ha kormányra kerülne” címmel megjelent cikkben bemutatott felvételen személy3, a TISZA Párt alelnöke és közgazdász1 egy települési fórumon a progresszív adózásról szavattatták meg a jelenlévőket, a szavazás szerint azt a jelenlévők többsége támogatta („80%, ha nem 90”), majd személy3 a jelenlévőkkel azt közölte, hogy „Ez egy olyan kérdés, amiről beszélgetni kell... most nem lehet róla beszélgetni...választást kell nyerni és utána mindent lehet”).

[111] A telex.hu felületen 2025. szeptember 1-jén „személy3 nem kívánt nyilatkozni a Fidesz Tisza adóterveire vonatkozó állításairól, közleményben reagált” címmel megjelent írás a TISZA Párt elnökének szavait idézi a vagyonadó bevezetéséről.

[112] Közlésének ténybeli alapjaként hivatkozott még az alperes személy4, a felpereshez köthető közgazdásznak a 13. és 14. havi nyugdíj „jutalomkénti” értelmezésére, annak bizonyos összeg feletti eltörlésére vonatkozó nyilatkozataira, valamint közgazdász1-nek, a felperes gazdaságpolitikusanak „bátor reformokat és bátor strukturális változtatásokat” ígérő nyilatkozataira (Ceglédi Városi Televízió).

[113] A másodfokú bíróság megítélése szerint ezek a körülmények az alperes következtetésének csekély ténybeli alapjaként értékelhetők; azokból okszerűen levonható az a következtetés, hogy a dokumentum a felperes gazdasági programját tartalmazza.

[114] Nem teszi okszerűtlenné az alperes értékelését az, hogy a per tárgyalásán meghallgatott tanúk az informátor személyét nem jelölték meg. Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által oltalmazott sajtószabadság, illetve az Smtv. 6. § (1) bekezdésében foglalt forrásvédelemre vonatkozó szabályozás együtt fokozott védelmet biztosít a sajtó számára éppen azért, hogy teljesülhessen a közönség megfelelő tájékoztatásának jogszabályi elvárása. Ennek a sajtóperre vetített következménye az, hogy ebben a pertípusban a sajtónak az a bizonyítási érdeke [Pp. 265. § (1) bekezdés], hogy a sérelmezett közlések valóságát megfelelően igazolhassa, és ennek bizonyítása során a forrása megóvásával is eljárhat, ezt pedig a bíróságnak figyelembe kell venni. A forrás felfedése az Smtv. 6. § (2) bekezdése alapján csak a törvényben meghatározott, kivételesen indokolt esetben, bűncselekmény felderítése érdekében kötelező. (a Kúria Pfv.20551/2024/4. számú határozata). Az eljárási jogszabályok nem zárják ki a sajtó-helyreigazítási perben a médiatartalom-szolgáltatóval munkaviszonyban álló személy tanúként történő meghallgatását és az informátoroktól szerzett információn (közvetett bizonyíték) alapuló tanúvallomás bizonyítékként történő értékelését (a Kúria Pfv.20046/2025/4. számú határozata).

[115] A perben – az alapjogi teszt harmadik elemeként – abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperes okszerű következtetés útján közölte-e olvasóival azt, hogy az írásában részletesen bemutatott dokumentum a felpereshez köthető, a felperes gazdasági tervezete. A sajtó-helyreigazítási pernek nem tárgya e következtetés helyességének vizsgálata; a polgári per bírósága aktuálpolitikai kérdésekben nem foglalhat állást. Az ilyen tárgyú döntés ellentétes a sajtó-helyreigazítás rendeltetésével, a per lefolytatásának törvényi keretén túllépne és az alperes bizonyítási kötelezettségének határait is meghaladja (ítéleti indokolás [99]-[101] bekezdései).

[116] Ezért az elsőfokú bíróság által értékelt tanúvallomásoknak (tanú1, tanú2, tanú5, tanú6) a jogvita elbírálása szempontjából jelentősége nem volt; az írás megjelenését követően a bemutatott dokumentum eredetére vonatkozó nyilatkozataik az alperes következtetésének ténybeli alapjául nem szolgálhattak, annak okszerűségét nem érinthették. Ugyanezen okból nem volt jelentősége az alperes érdemi ellenkérelmében hivatkozott, személy2 közzgazdással készített interjúnak (KLIKK TV 2025. november 26.).

[117] tanú3 újságíró és tanú4 főszerkesztő, az index.hu felületen megjelent cikk tekintetében tettek nyilatkozatot; a jelen eljárásban kifogásolt sajtóanyaggal összefüggésben tanúsított szakmai gondosság vizsgálata során nem az ő magatartásuk értékelendő.

[118] Mindezekre figyelemmel az alperesnek az írásában bemutatott dokumentum eredetére vonatkozó következtetése – helyességétől, helytelenségétől függetlenül – politikai vitában kifejtett véleményként a véleménynyilvánítás szabadságának oltalmát élvezi akkor is, ha a felperes azt magára nézve sérelmesnek, politikai hátrányt okozónak tartja.

[119] Mivel a párt rendezvényén, a párt nevében megszólaló személy3 és a felpereshez köthető gazdasági szakemberek (közzgazdász1, személy4) nyilatkozatának eredeti és szöveghű voltával kapcsolatos kétely nem merült fel, az alperestől a kifejtendő gondosságot illetően a felperes megkeresése sem volt elvárható. A közöltek kellő mértékű és hiteles ténybeli alapul szolgáltak az értékítélet kialakításához.

[120] A kifogásolt tartalom közvetlenül a TISZA Párt politikai tevékenységére, programjára, illetve közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkozik, az az adott esetben az Alkotmánybíróság egyértelmű iránymutatása szerint véleményként értelmezendő; a túlzó, meghökkentő megfogalmazású – ténybeli kérdést is érintő – kijelentés alkotmányos, alapjogi védelmet élvez. Figyelembe kell venni azt is, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a felperesnek széles körű lehetősége nyílik.

[121] A sajtó alaptevékenységéhez tartozó tartalomközlésnek a felperes által kért korlátozása ellentétes a szólásszabadság adott helyzetre irányadó, mind a nemzeti, mind az EJEB ismertetett gyakorlatával.

[122] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdésének megfelelően megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[123] A fellebbezés eredményes, az alperes az első- és másodfokú eljárásban is pernyertes, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, 83. § (1) bekezdése, valamint 499. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a hírportál üzemeltetője részére az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

[124] Annak mértékét az elsőfokú eljárásra vonatkozóan 18 munkaóra, a másodfokú eljárás tekintetében 17 munkaóra alapján határozta meg az áfafizetési kötelezettség figyelembevételével, 40.000 forint + áfa óradíj összeggel számolva, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint.

[125] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 31.500 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére – a kereseti illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezés mellőzésével – is a pervesztes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében, (3) bekezdés *b*), *c*) pontjában, 42. § (1) bekezdés *a*) pontjában, a 46. § (1) bekezdésében, valamint a 62. § (1) bekezdés *f*) pontjában foglaltakra tekintettel.

[126] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[127] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Stecbauer Anita s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Balázs Ildikó s.k.
bíró